

Sygn. akt VI U 3795/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2020r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – protokolant sądowy Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2020r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 października 2019r., znak:(...)

w sprawie: J. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

1) oddala odwołanie;

2) przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania wnioski ubezpieczonego o ponowne przeliczenie kapitału początkowego z dnia 19 września 2019r., ponowiony w odwołaniu z dnia 5 listopada 2019r.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu J. B. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17.12. 1998r. o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu decyzji pozwany stwierdził, że ubezpieczony nie osiągnął 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego bowiem na podstawie dowodów dołączonych do wniosku uznano, że ubezpieczony posiada 19 lata i 6 m-cy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych. Pozwany nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym (...).

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury powołując się na to, że w okresie pracował w gospodarstwie rolnym (...).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniosł o oddalenie odwołania powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym ubezpieczony wniosł o zaliczenie mu do stażu pracy okresu w gospodarstwie rolnym (...) od (...) r. czyli od ukończenia 16 roku życia do 19.06.1979 r. a także przeliczenie jego stażu pracy zgodnie z art.43 ust 2 ustawy emerytalnej.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. B. urodził się dnia (...) Gdy miał półtora roku jego ojciec zginął w wypadku w kopalni a jego mama zmarła dwa lata później. Ubezpieczonym i dwójką jego rodzeństwa zajęła się rodzina. Od 1964 r. ubezpieczony faktycznie mieszkał u K. P. (matki chrzestnej i siostry ojca) w O., która w (...)r. wyszła za mąż za J. P. i przeprowadziła się do T.. Gospodarstwo rolne o powierzchni około 3 ha należało do J. i jego ojca M. P. od lat sześćdziesiątych. Ubezpieczony, po ukończeniu 8 klasy, zamieszkał razem z J. i K. P. w T.. Ubezpieczony mieszkał i pracował w tym gospodarstwie jako członek rodziny, nie otrzymywał w zamian żadnego wynagrodzenia. Ubezpieczony pobierał w tym czasie rentę rodzinną po ojcu. Po zakończeniu 8 klasy w (...), ubezpieczony kontynuował naukę w Technikum Kolejowym w B. dokąd dojeżdżał z T. a w czwartej i piątej klasie – w latach 1977/1978 i 1978/1979, z uwagi na popołudniowe zajęcia, ubezpieczony spał w internacie, rano jechał do T. i pomagał mamie przy obrządku trzody chlewnej przez co najmniej 4, 5 godzin i następnie po obiedzie jechał na zajęcia szkolne autobusem po 13.00. Tak było w poszczególnych latach w okresie od stycznia do marca w tych w/w latach. W 4 klasie technikum uczniowie odbywali praktyki popołudniowe, które kończyły się o 21.00 a w 5 klasie zajęcia trwały do południa i wtedy ubezpieczony mieszkał w T.. W miesiącach styczeń, luty i marzec ubezpieczony odbywał praktyki na kolei w ruchu całodobowym i dlatego czasami sypiał w wynajętym pokoju. Dnia (...) r. ubezpieczony ukończył Technikum K. i pracę zawodową rozpoczął 19.06.1979 r.

W okresie wiosennym w spornym okresie ubezpieczony pracował w gospodarstwie od 4 do 6 godzin dziennie, wykonując czynności w gospodarstwie przed szkołą i po powrocie ze szkoły. W 1975 r. w gospodarstwie było ponad 30 sztuk trzody chlewnej i ubezpieczony zajmował się ich obrządkiem, ubezpieczony pasł owce - 18 sztuk, pracował przy hodowli tytoniu (1976, 1977, 1978 r. Latem ubezpieczony kosił łąkę ręczną kosą, pracował przy żniwach i wykopkach, pomagał też sąsiadom przy żniwach i wykopkach, pracował przy sianokosach. W okresie wakacji letnich ubezpieczony pracował w gospodarstwie praktycznie przez cały dzień, powyżej 8 godzin, bo nie uczęszczał do szkoły. Jesienią ubezpieczony pracował od 4 do 6 godzin przy obrządku zwierząt, przy wyrębie lasu i zwózce drzewa i przy przygotowaniu go na zimę. Zimą pracował też co najmniej 4 godziny - przy obrządku zwierząt, przy sprzątnięciu budynków gospodarczych - wywożeniu obornika, białkowaniu chlewu, śrutowaniu paszy, rąbaniu drzewa, noszeniu wody. Ubezpieczony prowadził z matką chrzestną i jej mężem wspólne gospodarstwo domowe. Przy pracach w gospodarstwie i pracach polowych regularnie widywały ubezpieczonego sąsiadki B. G. i H. R..

dowód: zeznania świadków B. G. , H. R. i ubezpieczonego -zapis A/V k. 23, dokumenty w aktach rentowych ubezpieczonego

B. G. i H. R. złożyły przed organem rentowym pisemne oświadczenie potwierdzające fakt pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym (...) w okresie od 29.12.1973r. do 19.06.1979r. Powód złożył także przed organem rentowym oświadczenie, że w powyższym okresie pracował w gospodarstwie rolnym (...).

dowód: oświadczenia w aktach ZUS.

Ubezpieczony w okresie od 1.10.1979 r. do dnia 31.01.2015 r. pracował w warunkach szczególnych, czyli na dzień 31.12.1998 r. posiadał staż pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 18 lat, 9 miesięcy i 1 dzień. W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 31.01.2015r. wystawionym przez (...) S.A. wskazano, że ubezpieczony pracował jako młodszy maszynista pojazdu trakcyjnego, maszynista pojazdu trakcyjnego i starszy maszynista pojazdu trakcyjnego i za okres tej pracy od 1.10.1979 r. do 31.01.2015 r. praca na stanowisku maszynisty pojazdu trakcyjnego jest stanowiskiem uprawniającym do przeliczenia stażu pracy tak aby każdy pełny rok zatrudnienia na kolei na parowym, spalinowym lub elektrycznym pojeździe trakcyjnym liczył się jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei.

dowód: świadectwo pracy w szczególnych warunkach.10 w aktach rentowych powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów w aktach rentowych powoda, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznań świadków B. G. , H. R. oraz zeznań ubezpieczonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków co do faktu, że w okresie od 4.06.1974r. do 19.06.1979r. ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym (...). Z zeznań świadków i ubezpieczonego wynika, że ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym co najmniej 4 godziny dziennie, bowiem świadkowie na bieżąco, z uwagi na bliskie sąsiedztwo widywali go przy pracy zarówno na polu jak i w gospodarstwie, jakkolwiek fakt, że ubezpieczony w spornym okresie uczył się w Technikum Kolejowym w B. i czasowo sypiał w internacie osłabia jednak wartość zeznań świadków w zakresie czasookresu pracy ubezpieczonego w gospodarstwie. Zeznania świadków były jednak spójne i zgodne z zeznaniami ubezpieczonego, które uzupełniały się wzajemnie z zeznaniem świadków. Zdaniem Sądu Okręgowego w tej sytuacji, w zasadzie, za udowodniony można uznać fakt, że ubezpieczony - w całym spornym okresie, biorąc pod uwagę to, że w okresach letnich i wiosennych oraz w okresie wakacyjnym pracował w gospodarstwie w rozmiarze znacznie wyższym niż 4 godziny dziennie, przepracował w tym gospodarstwie średnio wymagane co najmniej 4 godziny dziennie.

W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu, przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności:

1) wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz

2) czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie. Zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 24 stycznia 1996 r., III AUr 833/95 (OSA 1998, z. 4, poz. 15) i wyroki SN: z dnia 28 lutego 1997 r., II UKN 96/96 (OSNAPiUS 1997, nr 23, poz. 473); z dnia 13 stycznia 1998 r., II UKN 433/97 (OSNAPiUS 1998, nr 22, poz. 668); z dnia 13 listopada 1998 r., II UKN 299/98 (OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 799); z dnia 18 lutego 1999 r., II UKN 491/98 (OSNAPiUS 2000, nr 8, poz. 324, notka); z dnia 9 listopada 1999 r., II UKN 190/90 (OSNAPiUS 2001, nr 4, poz. 122, notka); z dnia 3 grudnia 1999 r., II UKN 235/99 (OSNAPiUS 2001, nr 7, poz. 236, notka); z dnia 10 maja 2000 r., II UKN 535/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 650); z dnia 12 maja 2000 r., II UKN 538/99 (OSNAPiUS 2001, nr 21, poz. 651); z dnia 27 czerwca 2000 r., II UKN 612/99 (OSNAPiUS 2002, nr 1, poz. 21, notka); z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 466/00 (OSNPUSiSP 2003, nr 7, poz. 186).

Wnioski wypływające z lektury powołanego wyżej orzecznictwa pozwalają na uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym także wówczas, gdy praca ta faktycznie nie była codziennie wykonywana, lecz wnioskodawca gotów był tę pracę codziennie wykonywać w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie, tj. był dyspozycyjny w tym zakresie. W praktyce oznacza to konieczność zamieszkiwania wnioskodawcy co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego (A. K., B. M., S. B.

Komentarz ABC 2009 do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Art. 10 ust1 pkt. 3 ustawy z 17.12. 1998r. o emeryturach i rentach z FUS stanowi, że przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Zgodnie z art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników ilekroć w ustawie jest mowa o:

1)rolniku - rozumie się pełnoletnią osobę fizyczną, zamieszkuje i prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym,

w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia;

2) domownikowi - rozumie się osobę bliską rolnikowi, która:

a) ukończyła 16 lat,

b) pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie,

c) stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy.

Zgodnie bowiem z treścią art. 184. ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. (art. 184 ust. 2)

W myśl art. 27 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Ubezpieczony dopiero od 4.06.1975r. spełniał wymogi z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, bowiem w tej dacie ukończył 16 lat i tylko okres pracy w gospodarstwie rolnym od tego momentu podlegał mógł ewentualnemu zaliczeniu do stażu pracy jako okres o którym mowa w art. 10 ust 1 pkt 3 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS . Okres ten wraz z uznanym już przez ZUS okresem składkowym i nieskładkowym 19 lat, 6 miesięcy, 18 dni nie wynosi jednak 25 lat wymaganych w przepisie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy w następnej kolejności, oceniając spełnienie przez ubezpieczonego przesłanek określonych w art.184 ustawy FUS odniósł się więc do żądania wnioskodawcy dotyczącego uwzględnienia okresu zatrudnienia na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych z zastosowaniem przelicznika 14 miesięcy za każdy rok pracy na kolei stosownie do treści art. 43 ust. 2 ustawy emerytalnej, co zdaniem ubezpieczonego zwiększyłoby jego ogólny staż pracy i przesądziłoby o jego prawie do emerytury.

W przepisach ustawy emerytalnej regulujących nabywanie prawa do emerytury kolejowej (art. 40-45 ustawy) znajduje się art. 43, stanowiący w ust.1, że za okresy zatrudnienia na kolei uważa się okresy pozostawania w stosunku pracy w kolejowych jednostkach organizacyjnych, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy. Zgodnie natomiast z art. 43 ust. 2 tej ustawy każdy pełny rok zatrudnienia na kolei na parowym, spalinowym lub elektrycznym pojeździe trakcyjnym, w drużynach konduktorskich oraz na stanowiskach manewrowych lub ustawiaczy liczy się jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei.

W orzecznictwie sądowym, uznaje się, że preferencyjnych przeliczników pracy na kolei (art. 43 ust. 2) nie można wykorzystać zarówno przy przyznawaniu innych emerytur, jak i nie stosuje się ich przy ustalaniu kapitału początkowego zgodnie z przepisem art. 174 ust. 2 pkt 1 (zob. uchwałę SN z dnia 4 grudnia 2013 r., II UZP 7/13, LEX nr

1408685 oraz wyroki SN: z dnia 13 listopada 2013 r., I UK 154/13, OSNPUSiSP 2014, nr 10, poz. 150 i z dnia 1 grudnia 2016 r., I UK 454/15, LEX nr 2188784, a także wyroki SA: w Łodzi z dnia 10 grudnia 2014 r. III AUa 346/14, LEX nr 1680021 i w Białymstoku z dnia 7 grudnia 2017 r., III AUa 503/17, LEX nr 2437813).

W przywołanej wyżej Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013 r. II UZP 7/13 Sąd ten wypowiedział pogląd, że do przebytych okresów składkowych przyjmowanych przy ustalaniu kapitału początkowego (art. 174 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) nie stosuje się przelicznika zatrudnienia na kolei, o którym mowa w art. 43 ust. 2

W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził stanowczo, że jedynie przy ustalaniu prawa i wysokości emerytury kolejowej, okresy zatrudnienia na kolei uwzględnia się z przelicznikiem, o którym mowa w art. 43 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Brak jednak przepisu pozwalającego na przeliczenie stażu pracy na kolei przy ustalaniu kapitału początkowego, a także prawa do tzw. emerytury powszechnej.

Sąd Okręgowy poglądy powyższe podziela i wskazuje dodatkowo, że art. 43 ust. 2 ww. ustawy umieszczono wśród przepisów regulujących prawo do emerytury kolejowej. Pozwala to na wysnucie wniosku, że przepis ten ma jedynie zastosowanie do ustalania prawa do emerytur kolejowych. Nadto przepis ten znajduje się w rozdziale 2 działu II dotyczącym emerytur dla ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. Natomiast odnośnie pracowników kolejowych, urodzonych po 31 grudnia 1948 r., do których należy również wnioskodawca, a więc osób, które w dniu wejścia w życie ustawy nie ukończyły 50 roku życia, ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmieniła zasady nabywania świadczeń emerytalnych, a także zasady ustalania ich wysokości. Ubezpieczeni urodzeni po 31 grudnia 1948 r. nabywają prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na ogólnych zasadach, a więc po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Ustawa przewiduje jednak pewne wyjątki od tej zasady. W myśl art. 50 ust. 1 ustawy, prawo do emerytury kolejowej, o której mowa w art. 40, przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa; 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r. Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony wymaganych w tym przepisie warunków w tym terminie nie spełnił.

Podkreślenia także wymaga to, że art. 43 ust. 2 ww. ustawy stanowi szczególny przywilej, stanowiący odstępstwo od zasady równego traktowania ubezpieczonych, także wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, którym jednak ustawa emerytalna nie przyznaje takich preferencji. Oznacza to, że ten przywilej należy stosować jedynie w uprawnionych do tego sytuacjach. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach, że z zasady równości, wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji, wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty prawa, charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną), powinny być traktowane równo, bez różnicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Podmioty różniące się mogą być natomiast traktowane odmiennie (por. uzasadnienie wyroku z 28 maja 2002 r., sygn. P 10/01, OTK ZU nr 3/A/2002, poz. 35). W oparciu o tę zasadę ugruntowało się jednolite już orzecznictwo Sądu Najwyższego, z którego wynika, że zastosowanie art. 43 ust. 2 cytowanej ustawy możliwe jest tylko wówczas, gdy wynika to w sposób jednoznaczny z ustawy.

Sąd Okręgowy podkreśla, że ustawie o emeryturach i rentach z FUS brakuje przepisu pozwalającego na przeliczenie stażu pracy na kolei z uwzględnieniem preferencyjnego przelicznika z art. 43 ust. 2 tej ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury przyznanej na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ww. ustawy. Także rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mającego zastosowanie w sprawie w zw. z art. 32 ww. ustawy nie przewiduje zaliczania do uprawnień emerytalnych innego niż nominalny okresu zatrudnienia, w tym również na kolei.

Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność ta wyklucza zastosowanie tego przelicznika przy innych niż kolejowe emeryturach i uniemożliwia uwzględnienie żądania ubezpieczonego w tym zakresie.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, że nawet zaliczenie ubezpieczonemu pracy w gospodarstwie rolnym (...) od 16 roku życia (art.10 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników), nie spowoduje , że ubezpieczony legitymować się będzie wymaganym 25 letnim stażem pracy a przeliczenie stażu pracy na kolei zgodnie z żądaniem ubezpieczonego było niemożliwe z przyczyn opisanych wyżej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴§ 2 k.p.c. odwołanie oddalił (pkt 1 wyroku).

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy, na podstawie art.464 k.p.c., przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wnioszek ubezpieczonego o przeliczenie kapitału początkowego, który ubezpieczony zgłosił pierwotnie w piśmie z dnia 19.09.2019 r. i ponowił w odwołaniu od zaskarżonej decyzji, która w tym zakresie nie zawierała jednak żadnego rozstrzygnięcia.

SSO Ewa Milczarek